

Lopster Ger van Dam woont in zijn eigen kunstmuseum

INTERVIEW

LOPPERSUM – ‘Van kruimel-verzamelaar tot mecenas’. Dat is de titel van het (kantel)boek dat Ger van Dam uit Loppersum in eigen beheer heeft uitgebracht over zijn leven als kunstverzamelaar. „Door corona kon en mocht je bijna niets en als gepensioneerde wil je toch wat. Dat is dit boek geworden, bedoeld voor mensen die zich ook op het kunstpad willen begeven en voor jonge kunstenaars die er inspiratie uit kunnen halen om hun carrière een boost te geven.” Zijn echtgenote Wilma Kuiper zette hem op het spoor en voor Ger van Dam was het een mooi moment om zijn verzamelcarrière vorm te geven in een boek met tal van foto's van de kunstwerken die hij in een periode van 49 jaar verzamelde.

door Peter Fokker

Na een uitgebreide rondleiding door zijn huis, waar werkelijk elke ruimte ten volle is gebruikt voor staande, liggende of hangende kunst, is het tijd om te noteren hoe dit heeft kunnen gebeuren. Van Dam: „Het is begonnen in september 1972. Ik kom uit een arbeidersgezin. Mijn ouders hadden alleen lagere school en ikzelf had de LTS in Rotterdam gedaan. Daar zat je met 1100 jongens en geen meisjes op school, want die gingen naar de Huisoudschool. Nog maar zestig jaar geleden hè? Kun je zien hoe dat allemaal veranderd is. Toen moest ik in militaire dienst en ik had geluk dat ik in een hele inspirerende omgeving terecht kwam. Iemand had HBS gedaan, een ander las de *Haagse Post* en *Elsevier*, weer een ander had een dichtbundel mee. Het was voor mij een snelkookpan vol culturele invloeden.” Hij zoog het op als een spons. „Dat wilde ik ook, dat kom ik allemaal tekort. Er ging een hele nieuwe wereld voor mij open. Militaire dienst was een heel raar bedrijf, maar het pakte voor mij fantastisch uit. Die mannen hebben mij

■ Ger van Dam bij een van de kunstwerken in zijn tuin: een alfabet van staal.

echt gestimuleerd en ik kwam als een ander mens uit dienst.” Hij las Nederlandse literatuur, bezocht voorstellingen in schouwburgen en bezocht musea. Hij kreeg een baan op een technische tekenkamer en ging samen met een collega in de lunchpauze geregeld naar het vlakbij gelegen museum Boymans van Beuningen. „De PvdA had in Rotterdam destijds de absolute meerderheid en die vond dat cultuur voor iedereen toegankelijk moest zijn. De toegang was gratis en dat was aan mij goed besteed. Ik bleef er zo lang mogelijk want ik vond het fascinerend. Het was een walhalla aan kunstwerken.”

Favoriet

Rustende slaapwandelaarster III van Pyke Koch was zijn favoriet. ‘Had ik ook maar zoiets’ speelde toen al door zijn hoofd.

„Maar ik dacht dat kunst allemaal voor musea en rijke mensen was en dus niet voor mij.” De Rotterdamse Kunststichting organiseerde een expositie voor jonge kunstenaars en de aanschaf werd voor twintig procent gesubsidieerd door het

ken maken door bijvoorbeeld in termijnen te betalen.” Hij moet lachen om zijn verzamelwoede. „Het is een van de zonden, gewoon hebberigheid. Je wil net als een marmot of een hamster zoveel mogelijk in huis slepen. Het kwam mooi

„Het is toch prachtig dat er nu werk dat ik heb aangekocht, in het Boymans terecht is gekomen. Dat staat voor die kunstenaars weer goed op hun cv. Zo ben ik ook bereid om in jonge kunstenaars te investeren door bijvoorbeeld een deel van hun opleiding te betalen. Vandaar de boektitel mecenas, hetgeen staat voor beschermers of patroon van een kunstenaar.

All in the game

Natuurlijk zijn er miskopen geweest, erkent de sinds 1999 in Loppersum wonende Van Dam. „Maar ook spijt dat ik sommige kunstwerken heb weggedaan. All in the game. Doe je nooit wat, dan kom je ook niet verder. Ik zie het als één groot avontuur. Je leeft maar één keer, ga er dan ook voor. En bij kunst is het anders dan in het verkeer: bij twijfel gewoon doen. De meeste spijt heb ik van dingen die ik niet gedaan heb.” Door het boek in eigen beheer uit te geven, moest hij stevig investeren. „Dan maar een jaar geen kunst aanschaffen”, is zijn droge conclusie. „Ik dacht eerst dat tweehonderd pagina's al heel wat zou zijn, maar het zijn er uiteindelijk 336 geworden met veel illustraties.” Zijn boek is te koop bij de Readshop in Loppersum, te bestellen via vandamger@gmail.com of malcollection.nl. Het boek kost 25 euro en kan ook toegestuurd worden, gesigneerd en genummerd. Dan kost het 30 euro.

Van één aankoop in periode van 49 jaar tijd naar 440 kunstwerken

Rijk. „In september kocht ik zo mijn eerste kunstwerk. Voor mij was dat iets magisch en de tweede volgde al snel. Nu, 49 jaar verder, heb ik 440 van die dingen gekocht. Wie had dat ooit kunnen bedenken.”

Hoe dat allemaal zo gekomen is, beschrijft hij in het boek. Als leek op kunstgebied, moest hij veel leren en dat deed hij met veel plezier. „Ik heb musea bezocht, kunst in kerken bekeken en kunstbeurzen bezocht. Er viel heel veel te leren door goed te kijken en nieuwsgierig te zijn. Je moet bereid zijn je er aan over te geven. Het voordeel van jonge kunstenaars is dat er heel andere prijskaartjes aan hun werk hangen. Dat is een fantastisch jachtterrein want niemand heeft nog een naam. Je kunt met hen ook goede prijsafspraken

uit dat hij tijdens een buurtbarbecue kennis maakte met Wilma Kuiper, die een straat verderop woonde en als zijn echtgenote nog steeds woont. „Na haar scheiding wilde ze haar huis opnieuw inrichten mert kunst. Aangezien iedereen in de buurt inmiddels mijn kunstverzameling wel had gezien, vroeg ze mijn advies. Het begon met het lenen van een aantal kunstwerken en inmiddels zijn we alweer zeven jaar getrouwd. In het boek noemt hij haar ‘mijn muurvrouw en partner in crime’. Zij haalde hem over om het boek te schrijven en deelt inmiddels zijn passie voor kunst. Haar huis heeft veel muren en daar bleek heel wat kunst op te passen. Overigens heeft hij inmiddels toch afstand kunnen doen van een aantal van zijn kunstwerken, die hij aan musea schonk.

■ Ger van Dam verzamelt kunst voor binnen en buiten, zoals deze wachters die een prominente plek in zijn tuin hebben.